

Список использованной литературы:

1. Прямые иностранные инвестиции станут залогом развития украинской экономики – президент <http://www.unian.net/eurobusiness/1524899-pryamyie-inostrannyye-investitsii-stanut-zalogom-razvitiya-ukrainskoy-ekonomiki-poroshenko.html>
2. Украина занимает последнее место по объему инвестиций на душу среди стран со схожей моделью экономики // http://www.ukrrudprom.com/news/Ukraina_zanimaet_poslednee_mesto_po_obemu_investitsiy_na_dushu_s.html
3. Сапронов Ю. Опыт Польши в привлечении иностранных инвестиций показателен для Украины // <http://kharkivoda.gov.ua/ru/news/55048>
4. <http://isap.sejm.gov.pl>
5. Польша. Законодательство об иностранных инвестициях // http://www.ved.gov.ru/exportcountries/pl/about_pl/laws_ved_pl/invest_law_pl/

ЛЕГЕЗА Ю. О.

ДВНЗ «Національний гірничий університет»,
доцент кафедри цивільного, господарського та екологічного права,
кандидат юридичних наук, доцент

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

Загальні проблеми юридичної відповідальності неодноразово перебували в центрі уваги науковців-правників, проте, незважаючи на ґрунтовні дослідження, не втратили своєї актуальності. При цьому наявність різночитань та полісемантичність трактувань поняття адміністративної відповідальності посилюються відсутністю його законодавчого визначення, а також дефініцій суміжних понять – «адміністративна правосуб'єктність», «адміністративне правопорушення», – якими оперують судова практика та юридична наука.

Адміністративна відповідальність залишається одним з дискусійним питанням, дискусійним залишаються питання відповідності санкцій за вчинене діяння в цілому, і зокрема – розглядається як один із важливих методів публічного управління у сфері використання природних ресурсів.

Відсутність законодавчого визначення поняття адміністративної відповідальності не сприяє єдності підходів до його розуміння, залишається предметом постійних наукових досліджень.

Фундаментальний підхід до визначення поняття адміністративної відповідальності запропонований В.К. Колпаковим та О.В. Кузьменко, що полягає примусовому, з додержанням встановленої процедури,

застосуванням правомочним суб'єктом, передбачених законодавством за вчинення адміністративного проступку, заходів впливу, які виконувани правоморушником [1, с. 252]. Подібний підхід запропонований професором В.Б. Авер'яновим, відповідно до якої адміністративна відповідальність – це різновид юридичної відповідальності, що являє собою сукупність адміністративних правовідносин, які виникають у зв'язку із застосуванням уповноваженими органами чи їх посадовими особами до осіб, які вчинили адміністративний проступок, передбачених нормами адміністративного права особливих санкцій – адміністративних стягнень [2, с. 430-431].

Адміністративна відповідальність за порушення законодавства у сфері використання природних ресурсів настає за вчинення екологічних правопорушень. Д. В. Лазоренко визначає адміністративну відповідальність за вчинення екологічних правопорушень є видом юридичної відповідальності, яка передбачає заходи адміністративного впливу за протиправні й винні діяння, що порушують встановлений законодавчо порядок використання природних ресурсів [3, с. 125].

Професор О. Я. Лазор підкреслює, що адміністративна відповідальність є специфічним реагуванням на правопорушення, зміст якого полягає у застосуванні уповноваженим органом або посадовою особою передбаченою законом стягнення до суб'єкта правопорушення. Такий вид реагування на правопорушення – оперативний засіб впливу на порушників оскільки застосовується в адміністративному чи судовому порядку і для його використання обов'язково мають бути завдані збитки [4, с. 160].

Адміністративна відповідальність за правопорушення у сфері використання природних ресурсів виступає засобом забезпечення та охорони встановленого державою правопорядку; є нормативно визначеною і полягає в застосуванні (реалізації) санкцій правових норм; є наслідком винного антигромадського, протиправного діяння; супроводжується державним та громадським осудом правопорушника і вчиненого ним діяння; пов'язана із примусом, з негативними для правопорушника наслідками (матеріального, морального, організаційного характеру), який він зобов'язаний зазнати і фактично зазнає; реалізується у відповідних процесуальних формах [1].

Таким чином, адміністративна відповідальність у сфері використання природних ресурсів визначається як засіб публічного управління, який полягає у застосуванні до особи, винної у порушенні вимог природоресурсного законодавства, адміністративних санкцій (до фізичних осіб та посадових осіб), який реалізується в межах спеціально визначеної процедури відповідними органами державної влади, з метою забезпечення виконання завдання збереження та відновлення природоресурсної бази держави. При цьому при вирішенні питання застосування до посадових осіб суб'єктів господарювання, винних у порушенні вимог режиму використання природних ресурсів під час здійснення

господарської діяльності, заходів адміністративної відповідальності повинно бути водночас вирішено питання застосування адміністративно-господарських санкцій (вилучення прибутку (доходу); адміністративно-господарський штраф; припинення експортно-імпортних операцій; анулювання ліцензії (патенту) на здійснення суб'єктом господарювання окремих видів господарської діяльності; обмеження або зупинення діяльності суб'єкта господарювання; ліквідація суб'єкта господарювання).

Список використаної літератури:

1. Колпаков В.К. Адміністративне право України: навч. посіб. / В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
2. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2-х томах: Том. 1. Загальна частина / ред. колегія : В. Б. Авер'янов (голова). – К. : «Юридична думка», 2004. – 584 с.
3. Лазоренко Д. В. Адміністративно-правове регулювання використання природних ресурсів : дис. к.ю.н. 12.00.07. – К., 2014. – 233 с.
4. Лазор О. Я. Адміністративно-правові засади державного управління у сфері реалізації екологічної політики в Україні : дис. д. наук з держ. упр. 25.00.02. – К., 2004. – 479 с.

ФЕДЧИШИН С. А.

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
доцент кафедри адміністративного права, заступник декана
господарсько-правового факультету, кандидат юридичних наук

ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАОХОЧЕННЯ ДИПЛОМАТИЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ (ДОСВІД США)

У процесі реформування дипломатичної служби України, у тому числі на шляху пошуку ефективних способів зміцнення і забезпечення службової дисципліни її працівниками, безумовного значення має досвід іноземних держав. Зокрема, заслуговує на увагу досвід у сфері заохочення дипломатичних службовців США, держави, дипломатична служба якої вважається однією з найбільш ефективних у світі.

Заходи заохочення займають особливе місце в системі способів забезпечення службової дисципліни у Закордонній службі США поряд із заходами дисциплінарної відповідальності, забезпеченням матеріально-фінансових, безпекових та інших необхідних умов для ефективного виконання завдань та функцій дипломатичними службовцями, постійною турботою про членів їх сімей, умови проживання у державі перебування за кордоном, навчання дітей та ін.